artificial insemination

אבן העוד א הלבות פריה ורביה

הלכת מחוקק אבן וכי. יש להסתפק אשה מייו: (ח) היה הבן ממור וכי. יש להסתפק אשה מייו: (ח) היה הבן ממור וכי. יש להסתפעי כי פולא בניי פ' הבע"י : י. והניח אחד מהם זכו'. ואם סיה לו צ' זכרים והם הניחו זכר ונקבה לא

הסוגיא ועיין חשו' מהר"מ מלוכלין. אבל מוס' ס"ל שני זכרים מהני כיון שבאו מזכר ונקבה ולפי הגירס' שלנו בטור בסר זה מהני אפרי שתי נקבות וכ"ל בש"ג

ואם הכן קיים והכת מתה והניחה בת

קיים פריה ורביה. ואם הכן קיים ולא

סוליד עדיין והכת מתה והניחה בן נראה

דלה קיים פ"ו. כתב בח"מ יש להסתפק השה שנתעברה באתבטי אם האב קיים פ"ו ואם נקר' בנו לכל דבר. ויש להביה פ"ו ואם נקר' בנו לכל דבר. ויש להביה

ראיה ממ"ש בהגהת סמ"ק והב"ח הביא

בי"ד סי" קל"ה אשה מחהרת שאל תשכב

על סדין ששכב עליהן חיש אחר פן תתעבר מש"ז של אחר גזירה שמא ישא אחותו

מאביו נשמע להוי בנו לכל דבר : יא. דוד

הבן ממוד. בספר חסידים סי' ת"ק כ'

דלה קיים ס"ו כשהוליד ממזר דק"ל ממזר

אינו חי ואפשר הס"ח איירי כשא"י דהוא

ממזר אז ממזר אינו חי אבל אם ידוע

דהו' ממזר קיים האב פו"ר דאו חי:

ז יב. בנים בגיותו. אע"ג דקיימה לן

גר שנתגייר כקטן שנולד דמי מ"מ כיון

דבנכרומו כבר קיים פ"ו דחו היה ורעו

מיוחם אחריו לכן הוא פטור כ"כ תוס' ועיין בח"ה סי רע"ו! לענין בכורה

קשה ג"כ קושיא זו ושם לא שייך תירוץ זה. כית הלל. ומשמע מתוס' אפילו לא נתביירו

בניו עמו קיים פ"ו וכ"כ בתשו' מהרי"ל סי' קל"ו אלא המחבר פוסק כרמב"ם?

והטור דס"ל דוק' שנתגיירו הבנים. אע"ג בחרש ושוטה פוסק [הב"י] כמהרי"ל וטעמו

מבואר בחשו׳ דמדמה חרש ושוטה לעכו״ם משום דס"ל אפי׳ לא נחגיירו הבנים ג״כ

קיים פ"ו מ"מ המחבר בחרש ושועה לא פוסק מטעם זה אלא מחמת שאר טעמים

שכתב שם בתשובה: ח יג. אסור לו לעמוד בלא אשה. איסור מדרבנן הוא אש"ג

דילפינן מקר' לא טוב היות לבדו אסמכתא הוא עיין ברמב"ם פט"ו הל' אישות ני

ורמב"ן כמלחמות ה' מסופק כזה: יד. אשה בת כנים. כתב הרי"ף ורמב"ם

והרח"ש" מדרבען הום החיוב וכתב הרמב"ן שם דחין כופין חותו לכ"ע דלח

מקנה הוא אלא כעין ישוב דרך ארן ואין מהמירים עליו כ"כ: פו. אלא ישא יבו'. לענין מכירת ס"ח יש כחן ג' דינים ח' מכירת ס"ת בשביל פ"ו וב'

בשביל לערב אל חנח ידך ג' כדי שלא ישב בלא אשה שלא יבוא לידי עבירה.

והנה בשביל פ"ו מוכרים ס"ת לכ"ע. ובשביל לערב א"ת מבואר בש"ע הפלוגתא

ודין ג' בשכיל שלח ישב בלח חשה אין מבוחר כחן ומלינו פלוגתה כזה הנ"י

ס"ל דאין מוכרים אע"ג בח"מ רלה לפרש דברי הנ"י בע"א אנ"ל וכן הבין ב"ח

דהנ"י ס"ל דאין מוכרים ומה שהביא בח"מ ראיה מדברי הת"ה שהביא בקמוך

דגרע טפי לישב בלא אשה י"ל לענין מכירת ס"ת שאני דלריך לעשות בדמים

מצוה ולא הצלת עבירה והרמב"ן במלחמות ה' ס"ל דמוכרים ואז כשמוכרת למכור

ס"ח לריך לישה חשה ב"ב חולה כשה"ה לישה השה בת בנים ישה חשה שחינה

ב"ב. ובפלוגתא זו לא שייך להחמיר כי החומרא קולא היא לענין מכירת כ"מ

ואין להביא ראיה מדברי הרא"ש שכתב לשיטת הפוסקים דאינו מוכר ס"ת שאינו

מהויב למכור ס"ח משמע אם רולה למכור רשות בידו למכור כי י"ל הרא"ש

ב לכי יוהגן שם פילו: צ נפיי הימכרים דבבני מותיה לה ילתר ר יותנן דרי לו: ק תישהה דרב שם יותפתים מפני שבפני ליו לי וותן דרותה להתוי: דר מיתול דרב אתון וכיי שם קים לייב: ש בייתול שם דר סייב פייב: ת מותיתול הבתר כלישול מהול שם דף של עיב: א טור מדכרי מהול שם דף של עיב: א טור מדכרי לביי הולם שם לנייבל דברים המניי ללה כרי הושם וכייב המדיך כשם מהייצלים:

באר הגולה

11066

(Icid

1 lole

610

life

103

11610

ביאור הגר"א

בתרה תשובה (מ) היו או בנים. פנים מיק ריב מיש ופי נמוים פר רעיון כר ועי בטן גני אסונה פעירו מסיא הלכה ר: ח (יב) ביא אשה. פנסיש ופין ברי שמנ דהר מרש לה הקיין הנים דברי מהרייך בית רו מדר עד שמת דלהריף אישור זה מהחריים הוא מדרכע וכמוש פרה עדו מאפות עיין שם: ("13) שאתה בת ביתם. עבריש בני ברי ברי עדות המשובה גלוא המכת רים ריב שמהה על המית ועיש לומה הולוכנו לדייק דיוקון מדכרו הגיי אם סייל דמינרון או לא

קיים פריה ורביה ד"מ כי לפי המסקנא בש"ס לא אמרינן בני בנים משלימים. בתו וחנקבה כת כנו הואיל ומשני כניו הם כאים חרי קיים מצות פריה ורביה אכל ^{ביי} אם היו לו כן וכת ומתו ^[ה] והניה אחד מהם זכר ונקכה עדיין לא קיים מצוח זו: הגה יא (ח) מיס המתון שעשה ר"י בן בתירם ע"ה הביתן הדבן "ל מתור אן הרש "ל שושה (וקטן) קיים התלוה (ב"י בשם מהרי"ל): "היה

> יסכור מו (י) ואן אלא ישא אשח (יי) שאינה בת (יי) בנים ולא יעמוד בלא אשה מז (יא) יש) א וי"א שאפי" אם יש לו בנים ימכור שי ב"ת כדי שישא אשה בת בנים:

הגה בי מיהו אם מכיר שאינו בן בנים עוד ואינו ראוי עוד להוליד בא ישא אשה

פ (מ) היו לו יב בנים בהיותו עבו"ם (מ) וכן ליו ונתגייר הוא צ והם ה"ו קיים מצוה זו אכל אם היו לו בנים כשחוא עבר ? ונשתחרר הוא והם לא קיים מצוח זו עד שיוליד אחר שנשתחרר: יי) י אע"פ שקיים פריח ורכיה "ג אסור לו לעמוד (יי) בלא די אע"פ שקיים פריח ורכיה "ג אסור לו לעמוד (יי) בלא יו אשה שוצריך שישא ידו"ו אשה כת "ג) כנים אם יש ספק בידו אפילו יש לו כמה כנים ואם אין ספק בידו לישא אשה כת כנים אא"כ ימכור ס"ת ^האם אין לו בנים ימכור כדי שישא אשה כת בנים אכל אם יש לו בנים לא

שאינה בת בנים (נ"י בפרק הבא על יבמתו) כב) וכן אם יש נו כנים הרבה

ול"ל בחלק התכלית פרק י"ז (וו"ל ס' ינירה מזמן אברהם אבינו ע"ה נמלא בין אומתו הקדושה וירמיה ע"ה בזמן בית הרחשון היה מתעסק בו כמו שנמצא בס' רב חמאי גאון ז"ל בס' היחוד וגם הביאו סקדוש קנה ז"ל נספר הפליאה שירמיה הנביה ע"ה היה מתעסק בספר יצירה בינו לבין עלמו ילתה בת קול ואמרה קנה לך חבר הלך אלל סירא בנו ונתעסקו בס' יצירה שלשה שנים לקיים הכתוב או נדברו יראי ה' וגו' עכ"ל): ז (מ) ונתגייר הוא והם. בתשובת מהרי"ל סימן קלו פסק אפילו לה נתגיירו בניו עמו וכן משמע קלת בגמרא (יכמות דס"ב ע"א): ח (י) אלא ישא אשה שאינה בת בנים ובו". ואם אינו מולא שום אשה בלא מכירה לריך למכור ס"ת כדי שלא

דמפשט הגמרה משמע דטעם מכירת ס"מ לישה חשה הוה משום שבת יצרה מ"ת אסור דהרהור עבירה קשה משבת יצרה וכמו שכתב בעל ת"ה סי" רס"ג (דהרהור עבירה קשה משבת ילרה) לעניין אם מתיכא מקטטה וכן הוא בהדים בספר מלחמות י"י להרמב"ן (בפ' הבע"י דף תכ"י ע"ב ח"ל אלה לומר שאפור לו לאדם לעמוד בלא אשה ואעפיי שאינו חייב כלל בפייו ולעולם הוא מוכר ס"ת אפילו לישא אשה שאינה בת בנים ואע"ג דליכא שבת יצרה וכרי עכ"ל) ואע"ג דלכאורה דברי הנ"י סותר לזה (הביאו הב"י סי" זה ס"ק י"ב) וו"ל סברה דרבוותה דהה דר׳ יהושע (דתניה ר׳ יהושע הותר נשה השל בילדותו ישה בזקנותו היו לו בנים בילדותו יהיו לו בנים בזקנותו שנחתר בבקר זרע את זרעך וגו') מדרבנן דאי מדאורייתא כל שקיים פ"ו נפטר וה"ה במכיר עלמו שאינו ראוי להוליד פטור אלא שנושא אשה שאינה במ בנים מפני החטא כדרב נחמן ומסתבר׳ דכשראוי נהוליד מוכר ק״ת משום דרבי יהושע ואע"ג דהוי מצוה דרבנן דלה אפקיה הכה מס"ת אלה לענין אשה שאינה בת בנים וכן הלכה הריעב"א ז"ל עכ"ל (ומדכתב דלא אפקיה ס"ת מהכא אלה לענין אשה שאינה בת בנים א"כ סבירה ליה דלא ימכור ס"ח לישה אשה שאינה בת בנים) יש לפרש דברי הנ"י באופן הו שלה יחלות על זם ודוק: (יא) וי"א שאפי' אם יש לו וכו'. (ממר המגיה והכותב בנו של המחבר להיות כי מה שארשום כאן היא נפקום׳ גדולה בכל ספרי הש"ע של המוחבר הרב הב"י מה שהוא נוגע לססק הלכה ולדינא אמרמי בלבי לכל למנוע בר ולהעתיק פה מה שמלאתי בתשובת הרב הגדול מ"ע סי' ל"ז ח"ל יאמרת כי הב"י לא הכריע בטי"ד סי' נ"ה וגם הש"ע הביא ב' הסברות והניה הדבר בספק דע כי המחבר ההוא רבן של בני הגולה זה דרכו בש"ע דקבוע להוראה להביא מחלה הדעת היותר מוסכמת והיכי דאיכא למיחש לסברא

הדבר בספק דע כי המחלבר החול רבן של בני נהישר בהעולה וה דרכו בשיש וקרשות הפוסקום החינו וכר סיים שלינו של הציל החללה להציל חמלה הדעת היותר הושכי הלינה ליותר של היותר של היותר

שרגורים ומוש ואם הכן קרים ולא הילד כי הוא לדגיר הביש וש' המנהאת יד אפרים. שכי שיו לדשה החום' (רסיק אם) דכי זכרים הכאים מזכר ומקוסה מהוי שמשים דבב זה מהני. ומיש פוד יש להשמסק אהה התחציה כאמצעי דישין בסי בי להשוסף פברי מהיא הלהה וי מיש מה של דברי המיות. ועם הארין אם למחור דברי המשכה לעלך כפרק פניל עים ועם כני בריי פרי זה את רייב הארין שה: (י) שובה וכשן. למאורה אנג שישפר נקצי וקטן. הנהות יד אפרים, ועתיים לפיל פיק מי:

מהר"ם מלובלין סי' ט"ז: מהדיים שנחעברה באמבטי אם קיים האב ן קושים מוספת מהרנייל נמצא שבן סידם החד פיין ואם מקרי בנו לכל דבר וצלקועי מהרנייל נמצא שבן סידם היה בנו של ירמיה שרחך באמבטי כי סידא בגיי ירמייהו וע' בקי שבודת הקודש להרב איש האלקי מוהרב"מ קורדאווייירו זצ"ל בחלק הסבלית חרה מיין ויייל היי

וציונים

יעמוד בלה אשה והיינו דמסיי׳ ולה יעמוד בלא אשה (דא"כ) [דאל"כ] הא כבר כתב לפני זה דאסור לו לעמוד בלא אשה ואף